

Opas koskettelukirjan tekijöille

www.celia.fi

SISÄLLYS

Kaikki lapset tarvitsevat kuvakirjoja	3	Materiaalit	14
Kirja lukijan kehitystason mukaan	4	Turvallisuus ja kestävyys tärkeää	14
Ensikirjat	4	Valitse todellisuutta jäljitteleviä materiaaleja	15
Pienten lasten kuvakirjat	5	Musiikkia ja ääntä	15
Esikoulu- ja kouluikäisten kirjat	6	Tuoksut	16
Koko ja muoto	7	Sivujen kiinnitys	16
Mistä aihe ja teksti?	7	Sivujen valmistus	17
Tekstin pituus ja kirjoittaminen	8	Kartonkipohjaiset kollaasikirjat	19
Etu- ja takakansi	8		
Kuvitus	8		
Suunnittelu ja luonnokset	8		
Vähemmän yksityiskohtia	10		
Värikontrastit	11		
Kuvien rakenne	12		
Sivujen numerointi	13		

Kaikki lapset tarvitsevat kuvakirjoja

Pienille lapsille kirjojen kuvitus on tärkeää. Kuvia tutkimalla lapsi oppii uusia sanoja ja käsitteitä ja saa tietoa ympäröivästä maailmasta. Kosketeltavat, kolmiulotteiset kuvat antavat saman mahdollisuuden näkö- ja monivammaiselle lapselle.

Koskettelukirjat ovat värikkäitä, tunnusteltavia kuvia sisältäviä kuvakirjoja. Ne on tarkoitettu näkö-, kehitys- ja monivammaisille lapsille, nuorille ja aikuisillekin. Kirkkaista väreistä ja selkeistä kontrasteista on iloa ja hyötyä silloin, kun näköäistia voi hyödyntää. Erilaiset materiaalit stimuloivat myös muita aisteja – tuntoa, kuuloa ja jopa hajua. Kirjoissa on kuvien lisäksi teksti sekä tavallisin kirjaimin että pistekirjoituksella. Kirjoihin voi kuulua myös liitteenä erillinen tekstiliite tai äänite.

Näkövammaisen lapsi, joka on pienestä pitäen tottunut koskettelukirjojen kuvien tutkimiseen, pystyy herkemmin omaksumaan koulukirjojen kohokuvat ja diagrammit.

Lapsi voi tarvita ohjausta kuvien tulkinnessa, mutta kosketuksen kautta löydetty uusi tieto ja kokemus kehittyvät kuva kovalta ja kirja kirjalta.

Inspiraatiota ja onnistumisen iloa kaikille teille, jotka päätätte lähteä tekemään kosketeltavaa kuvakirjaa!

Yhteistyöterveisin,
Celian lasten ja nuorten palvelut

Tämä teos on lisensoitu *Creative Commons Nimeä-EiKaupallinen-EiMuutoksia 4.0 Kansainvälinen* -lisenssillä. Lue lisää lisenssistä osoitteessa creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/.

Kirja lukijan kehitystason mukaan

Olipa kyseessä näkevä tai näkövammainen lapsi, lukijan ikä ja kehitystaso vaikuttavat siihen, millaiset kirjat kiinnostavat. Kun suunnittelet kirjan aihetta, tekstin pituutta, kuvien määrää, laatua ja yksityiskohtia, ota huomioon lukijoiden ikä ja kehitystaso. Kirjan ulkoasun selkeys ja värikkyys ovat myös tärkeitä.

Ensikirjat

Pienten lasten ensikirjat ovat kuvakirjoja, joissa tekstiä on hyvin vähän tai sitä ei ole ollenkaan. Pienten lasten kirjojen materiaaliksi sopii parhaiten kangas. Ensikirja voi olla myös pehmeäsivuisen. Kuvan ei tarvitse olla kovin iso, sillä kuvan tarkastelijan käsi on pieni. Yksi selkeä kuva sivua kohden riittää ja tekstiksi riittää esineen tai asian nimi.

Ensikirjan kuvien ei tarvitse välttämättä esittää mitään, vaan ne voivat tarjota erilaisia aistiärsyksiä ja antaa virikkeitä silmän ja käden yhteistyön

aktivointiin. Selkeät värikontrastit ovat tärkeitä. Kirjoissa voi olla esimerkiksi erimuotoisia pintoja ja erituntuisista materiaaleista. Kirjoihin voi myös kiinnittää esimerkiksi tuttuja esineitä.

Ensikirjan kuvat ovat yksinkertaisia. Kuvan teepannun alle on kiinnitetty painettaessa vinkuvan äänen päästävä nappi.

Pienten lasten kuvakirjat

Kun lapsi kehittyy ja alkaa puhua, koskettelukirjaan lisätään tekstiä. Kuvitus on edelleen yksinkertainen. Muutama asia kuvitettuna yhdelle sivulle riittää. Kuvat kannattaa kuitenkin suunnitella vaihteleviksi: erituntuisia pintoja, muotoja ja esineitä vaihtelevilla taustoilla. Kirjassa voi olla myös ääniä ja tuoksujia.

Kirjassa voi kuvailla esimerkiksi lapsen arkisia toimia. Osa kuvista voi esittää vieraita asioita, joita aikuinen lukija käsittelee yhdessä lapsen kanssa. Näin lapsi oppii uusia käsitteitä ja asioita.

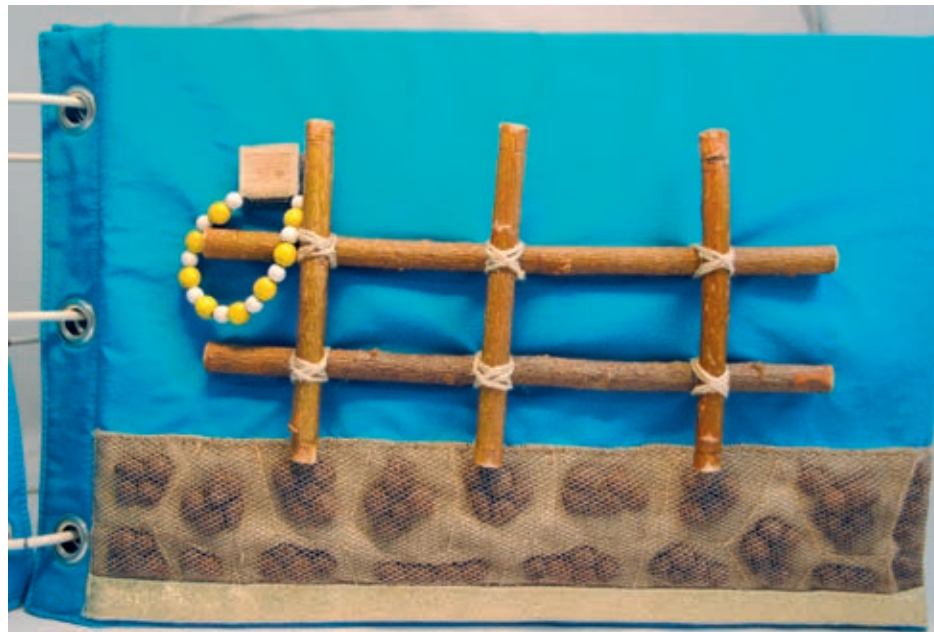
Pienten lasten kirjoissa voi käyttää erilaisia esineitä ja ohjata lasta kokeilemaan toiminnallisuuksia.

Esikoulu- ja kouluikäisten kirjat

Esikouluikää lähestyvät lapset jaksavat jo lukea tai kuunnella pitkiäkin satuja ja tarinoita. Heitä kiinnostavat myös tietokirjat ja tehtäväkirjat. Tämän ikäisille tarkoitetuissa kirjoissa voidaan käyttää monimutkaisempia kuvia ja enemmän yksityiskohtia. Kirjasta ei kuitenkaan kannata tehdä liian painavaa ja vaikeasti käsiteltävää pienelle lukijalle.

Kouluikäisten koskettelukirjat voivat olla aiheiltaan edelleen monipuolisempia: ne voivat kuvata vaikkapa seikkailuja, harrastuksia, tunteita tai arkipäivää, kuten koulunkäyntiä tai perhettä. Myös erilaiset päättelykykyä kehittävät kirjat ovat suosittuja.

Vähän vanhempien lasten kirjoissa voi olla monipuolisempia kuvia ja tarinoita. Erilaiset pinnat ja materiaalit tekevät kuvista havainnolliset. Kuvissa voi olla irrotettavia osia, kuten yllä oleva rannekoru. Tämän kirjan irrotettavat esineet liittyvät tarinaan: tarinan kuluessa lukijan tehtävänä on kerätä kustakin kuvasta esineet ja laittaa ne loppuksi takaisin paikoilleen.

Koko ja muoto

Koskettelukirjassa on yleensä enintään kymmenen kuvasivua, sillä muuten kirjan paksuus kasvaa liian suureksi. Kuvan paikka on aina aukeaman oikealla ja tekstin paikka vasemmalla sivulla.

Koskettelukirja voi olla kooltaan korkeintaan 30 x 30 cm, jotta se mahtuu Celian käyttämään postitussalkkuun. Suositeltava koko on pysty- tai vaakasuuntainen A4 (n. 29 x 21 cm). Pienten lasten ensikirjoille sopiva koko on pienempi, n. 20 x 20 cm, ja kirjojen tulisi olla kevyitä.

Kirjan aihe ja teksti

Mistä aihe ja teksti?

Koskettelukirjan aihe ja teksti voi olla itse keksitty tai muilta lainattu. Kirjan ideana voi olla esimerkiksi painettu kuvakirja. Kun tavallinen kirja muunnetaan koskettelukirjaksi, tarinaa ja kuvitusta täytyy yleensä karsia ja yksinkertaistaa.

Alkuperäisteoksen tekijä ja kirjan nimi pitää aina mainita. Jos kirjoja tehdään myyntiin, tekijänoikeusasioihin täytyy kiinnittää huomiota: julkaisemiseen tarvitaan lupa alkuperäisen kirjan tekijänoikeuden haltijalta. Oman tekstinsä saa julkaista vapaasti, samoin kuin esimerkiksi vanhoihin kansansatuihin perustuvat tarinat.

Erilaiset tietokirjat esimerkiksi eläimistä ja luonnosta ovat kysytyjä. Kirjan aihetta miettiessä kannattaa mahdollisuuksien mukaan valita sellainen, joka kiinnostaa mahdollisimman monia lapsia.

Kirjoja tarvitaan eri aiheista eri-ikäisille ja kehitystasoisille lukijoille – aiheet voivat vaihdella yksinkertaisesta esineiden ja asioiden kuvaamisesta aina arkipäivän askareisiin ja ihmiselämän moninaisiin kysymyksiin.

Tekstin pituus ja kirjoittaminen

Kirjan tekstiä joutuu usein lyhentämään, jos koskettelukirja perustuu valmiiseen tarinaan. Koskettelukuvaan liittyvän tekstin tulee mahtua kuva-aukeaman viereiselle sivulle. Muista, että sivuille lisättävä pistekirjoitus vie noin nelinkertaisen tilan painettuun tekstiin verrattuna.

Teksti kirjoitetaan koneella, vähintään 16 pisteen fontilla. Jos kirja tulee Celian kokoelmiin, pistekirjoitusversio tehdään Celiassa. Lähetä kirjan teksti sähköpostitse yhteyshenkilöllesi Celiassa.

Kirjaan voi myös liittää tekstin lisäksi äänitteen, jossa voi olla esim. äänitehosteita tai kirjan tarina ääneen luettuna.

Etu- ja takakansi

Kirjan etukanteen laitetaan kirjan nimi. Myös tekijän nimi laitetaan etukanteen, jos kannessa on tilaa. Muussa tapauksessa tekijän nimi laitetaan takakanteen.

Kirjan etukanteen laitetaan kirjan nimi ja tekijän nimi, jos se mahtuu siihen. Pistetekstit tehdään Celiassa.

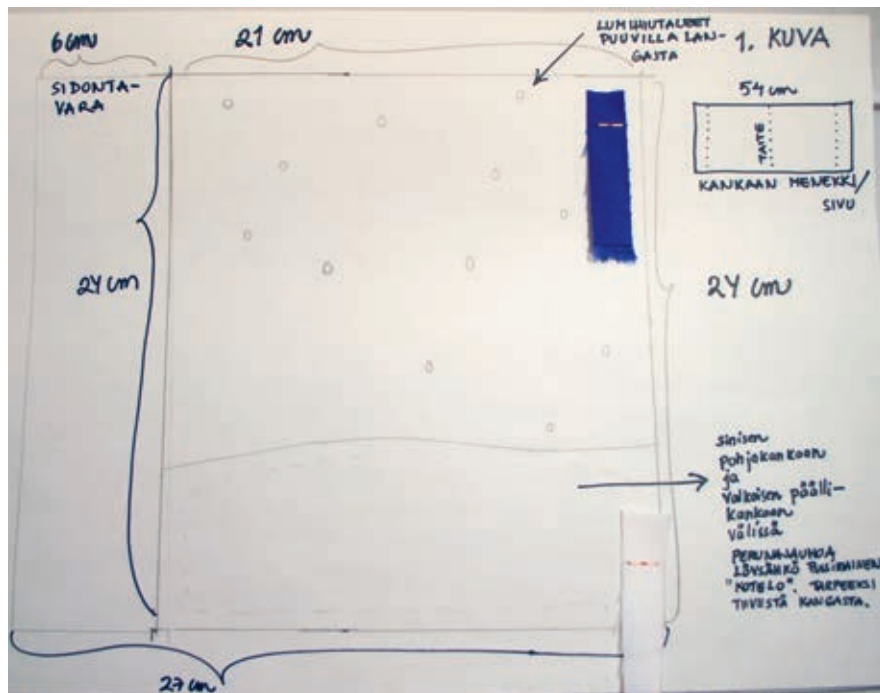
Kuvitus

Suunnittelu ja luonnokset

Huolellinen suunnitelma helpottaa kirjan toteuttamisessa. Tee luonnokset kuvista, jotka haluat kirjaan. Luonnokseen voit liittää myös suunnitelman käytettävistä kankaista ja muista materiaaleista. Samalla kannattaa miettiä taustan ja kuvan väri-

ja pintakontrasteja. Muista jättää noin 4–5 sentin sidontavara (saumavaran lisäksi) kuvan vasempaan laitaan.

Tee jokaisesta kuvasta luonnos, johon hahmottelet kuvan elementit ja käytetyt materiaalit (jos samoja materiaaleja on käytetty usealla sivulla, ei niitä tarvitse laittaa erikseen jokaiseen luonnokseen). Muista merkitä sidonta- ja saumavara, jotta se ei unohdu toteutusvaiheessa! Yhden sivun pohjakankaan menekki on $2 \times$ sivun leveys, sillä kangas taitetaan kuvasivun ulkoreunasta kääntöpuolen tekstisivun pohjaksi.

Viereisen luonnoksen perusteella tehty valmis kuvasivu.

Vähemmän yksityiskohtia

Koskettelukirjan kohokuviin sisällytetään yleensä huomattavasti vähemmän yksityiskohtia kuin silmillä katsottaviin kuviin. Kuvitusta suunniteltaessa valitaan ensin ne tarinan kannalta olennaiset asiat, jotka on mahdollista valmistaa kohokuviksi.

On tärkeää, että teksti ja kuvat vastaavat toisiaan: kuvassa esiintyy vain niitä elementtejä, joista tekstissä puhutaan. Jos tekstissä ei esimerkiksi kerrota auringon paistavan, ei aurinkoa myöskään tehdä kuvaan, koska se hämmentäisi lukijaa. Kaikkea ei tarvitse kuvata, ainoastaan tärkeimmät asiat.

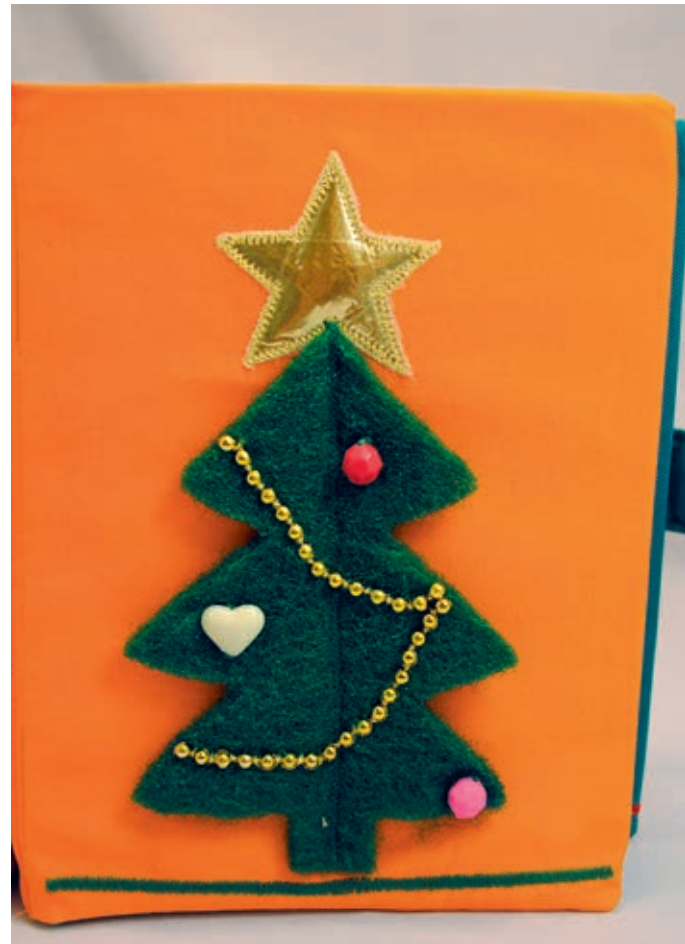

Värikontrastit

Käytä voimakkaita kontrasteja, esimerkiksi tummia värejä vaalealla taustalla tai päinvastoin. Kirkkaat värit ja hyvät värikontrastit ovat tärkeitä lapsille, jotka näkevät vielä osittain. Värit ovat myös tärkeitä vanhemmille heidän kuvaillessaan kuvia: ne tuovat kerrontaan adjektiiveja, jotka laajentavat lapsen sanavarastoa.

Puhtaat värit tuovat yleensä kuvan paremmin esille kuin murrettu värisävyt – vältä siis murrettuja sävyjä. Samoin yksiväriset kankaat ja materiaalit tekevät kuvasta yleensä helpommin hahmotettavan kuin kirjavat materiaalit.

Kirjan sivujen pohjakankaaksi eli kuvan taustaksi valitaan pinnaltaan ja väritään kuvatuista asiasta hyvin erottuva kangas. Viereisessä kuvassa on käytetty hyviä kontrasteja: tumma ja karhea kuusi erottuu selvästi vaaleasta, kirkkaasta taustakankaasta. Sivun takaa näkyy hieman toista kuvasivua, jossa on käytetty eriväristä taustakangasta. Katso myös seuraavan sivun esimerkki huonoista kontrasteista.

Esimerkki epäonnistuneesta väri- ja materiaalivalinnasta. Kirjava nalle kirjavalla taustalla ei hahmotu hyvin heikkonäköiselle lukijalle, ja kuva on sekava. Murrettut ja haaleat sävyt ovat heikkokontrastisia ja vaikeuttavat entisestään kuvan lukemista. Valitse mieluiten yksivärisiä, kirkkaita taustakankaita. Mallikuva on tehty havainnollistamaan huonoja kontrasteja – kuva ei ole peräisin valmiista Celian kokoelmissa olevasta kirjasta.

Kuvien rakenne

Tee jokaiselle sivulle erilainen kuva. Yleensä 5–10 kuvasivua riittää tarinan kertomiseen. Kuvat ovat parhaimmillaan selkeitä: yksi tai kaksi hahmoa samalle sivulle riittää. Paras kuvakulma on sellainen, jossa hahmot kuvataan joko suoraan edestä tai suoraan sivulta. On parempi käyttää kokonaisia hahmoja kuin vain osia. Perspektiivikuvia ei suositella, koska niiden hahmottaminen kohokuvina on vaikeaa.

Tunnistamisen helpottamiseksi eläin- ja ihmishahmojen kaikkien raajojen täytyy olla näkyvissä, samoin molempien silmien, korvien, siipien ja hännän. Mittasuhteet noudattavat hahmojen keskinäistä kokojärjestystä: todellisuudessa suurin hahmo on kirjassakin suurin. Helpointa on valmistaa esimerkiksi suurin eläin ensin ja suhteuttaa loput eläimet sen mittoihin.

Joskus on tarpeen muuntaa hieman todellisuutta, jotta kuvasta tulisi ymmärrettävä. Joitakin yksityiskohtia saattaa joutua suurentamaan ja toisia

pienentämään. Joitakin asioita joudutaan korostamaan epätodellisella tavalla: esimerkiksi tiikerin ja seepran raitojen tai leppäkertun pilkkujen on oltava tuntoaistilla erottuvia, kuten eri materiaalista tai koholla. Kuvina voi hyvin käyttää myös valmiina saatavia ja vaikkapa äänteleviä eläinhahmoja.

On hyvä sijoittaa paksut kuvaelementit vaihteleviin paikkoihin eri sivuilla, jotta kirjasta tulee tasainen.

Hahmot kuvataan sivulta tai suoraan edestä. Sivulta kuvatun hahmon pää kannattaa kuvata edestä, niin että molemmat silmät ja korvat ovat näkyvissä. Kaikkien raajojen tulee olla selkeästi esillä, jotta kuva on helppo hahmottaa todellisuutta vastaavasti.

Sivujen numerointi

Kuvasivujen järjestys voidaan merkitä helmin tai napein, jotta sivut osataan laittaa irrottamisen jälkeen takaisin oikeaan järjestykseen. Numerointia ei tarvita, jos kirjan sidonta on kiinteä. Numeroinnin paikka on aina kuvasivun oikeassa yläkulmassa, riittävän kaukana kuvan hahmoista ja muista elementeistä. Jos olet epävarma, jätä numerointi pois.

Numerointi tehdään aina kuvasivun oikeaan yläkulmaan. Jos sivut eivät ole irrotettavia, ei numerointia tarvita. Numeroinnin voi tehdä esimerkiksi helmin. Numeroinnin ja kuvan varsinaisten elementtien väliin täytyy jättää muutama sentti tilaa, jottei numerointi sekoitu itse kuvaan.

Materiaalit

Turvallisuus ja kestävyys tärkeää

Koskettelukirjan on aina oltava lapselle turvallinen. Kirjassa ei saa olla helposti särkyviä tai irtoavia osia. Pienet lapset käyttävät usein tutkimiseen myös suutaan, joten kuvista ei saa liueta myrkyä eikä niistä saa irrota pieniä osia.

Irralliset tai irrotettavat esineet on hyvä kiinnittää nauhalla, etteivät ne katoa. Kuristumisvaaran vuoksi nauha ei kuitenkaan saa olla yli 20 cm pitkä. Kannattaa kokeilla, että nauha ylettyy suunnitellusta kiinnityskohdasta tarvittaessa kirjan viimeiselle sivulle. Esineelle voi myös lisätä vaikkapa tarrapidikkeen tai nepparilla suljettavan vyön.

Käytettävien materiaalien ja liimojen on oltava myrkyttömiä sekä pintojen mahdollisimman helppoja pitää puhtaana. Celian lainakirjan tulee kestää imurointi ja kuvien puhdistus lainojen välillä.

Kuvien materiaalien valinnassa saa käyttää

mielikuvitusta ja kekseliäisyyttä. Mitä enemmän kirjassa on erilaisia kosketuselämyksiä, sen kiinnostavampi se on lukijalle. Kirjan tekijän kannattaakin tutustua materiaaleihin ja niiden ominaisuuksiin tuntoaistin avulla.

Kiinnitä värien lisäksi huomiota pintakontrasteihin ja materiaalien todentuntuisuuteen. Kuvan lumiukon luuta on tehty rispatusta juuttikankaasta, joka erottuu tunnutaan pehmeästä "lumesta" ja muistuttaa oikeaa luuta.

Valitse todellisuutta jäljitteleviä materiaaleja

Kuvien materiaaleja valittaessa täytyy huomioida rasitus, johon kuvat käsin – ja toisinaan suullakin – luettaessa joutuvat. Sivujen pohjakankaaksi sopii likaa hylkivä ja yksivärinen kangas, esimerkiksi Wertex tai teflonpinnoitettu kangas, jolle kuvat on tukeva kiinnittävä. Väri valitaan kuvitusta eli värikontrasteja ajatellen. Eri sivuilla voi käyttää tarpeen mukaan erivärisiä pohjakankaita.

Hyvät pintakontrastit ja oikeantuntuiset materiaalit ovat tärkeitä kuvien todentuntuisuuden kannalta: ei kannata tehdä vaikkapa lapasta silkistä tai kumisaapasta froteesta. Itse valmistettujen kuvien täyteenä käytetään hygieenistä materiaalia. Kovat materiaalit ovat kestävyytensä vuoksi muuten suositeltavia, mutta teräviä tai raapivia materiaaleja, joihin lapsi voi satuttaa itsensä, ei saa käyttää.

Varsinkin hieman vanhempien lasten kirjojen kuvissa voi käyttää hienomotorisia taitoja kehittäviä osia, kuten vetoketjuja, neppareita, nappeja, tarranauhoja, taskuja tai rattaita.

Musiikkia ja ääntä

Äänet, kuten rapinat, helinät, vinkunat, kihinät, narskunat tai natinat tekevät koskettelukirjoista vieläkin jännittävämpiä lukukokemuksia. Kirjan jokaisen sivun ei tarvitse tuottaa ääntä, mutta kirjaan olisi hyvä liittää jonkinlainen äänilähde, vaikkapa pieni kulkunen.

Tavallisistakin aineksista syntyy kekseliäisyydellä mielenkiintoisia ääniä: esimerkiksi perunajauho

narskuu kuin pakkaslumi ja maissinjyvät kartongille liimatun kangassuojuksen alla kohisevat kuin meren aallot. Jotkin rutistetut paperit ja muovit rapisevat mielenkiintoisesti, samoin konvehtirasioiden pehmikkeet. Jopa pienet soittorasiat sopivat koskettelukirjoihin.

Tuoksut

Koskettelukirjojen kuvissa voi käyttää hajustetta tai maustetta. Joillakin materiaaleilla on myös omat ominaishajunsa. Voimakkaat tuoksut voivat kuitenkin aiheuttaa allergisia reaktioita. Hajuefektien varjopuolena on myös se, että ne haihtuvat aikaa myöten.

Sivujen kiinnitys

Koskettelukirjat sidotaan useimmiten purjerenkaila ja nauhakiinnityksellä, jolloin sivut voi tarvittaessa irrottaa esimerkiksi lukemista, puhdistusta tai korjausta varten. Tarvittaessa purjerenkaat voidaan kiinnittää vasta Celiassa, jos kirja tulee Celian

kokoelmiin – jätä tällöin riittävä vara sidontaa varten kuvasivun vasempaan reunaan.

Kirjan kansiin voi kiinnittää sulkijan, kuten tarran tai nappikiinnityksen. Se tukevoittaa kirjaa ja suojaa kuvia.

Valmis sivu ilman kiinnitykseen tarvittavia reikiä. Rei'itys ja kiinnitys tehdään tarvittaessa Celiassa. Kuvan vasemmallalla puolella on reilusti tilaa sidontaa varten.

Sivujen valmistus

Mittaa pohjakankaasta kirjan sivut sauma- ja sidontavaroineen. Leikkaa kangas ja merkitse saumavarat kankaan nurjalle puolelle nuppineuloin.

Kun ala- ja yläreunat on ommeltu, ota mitta kankaiden väliin pujotettavan kartongin koosta.

Jos käytät kartonkia, päällystä se kontaktimuovilla vääntymisen ja kostumisen estämiseksi. Vaihtoehtona voi käyttää muovista pöytätablettia.

Ompele isokokoiset hahmot ja esineet kuvasivulle vasta tässä vaiheessa. On tärkeää ommella kuvat vahvasti kiinni, sillä pienet lukijat tutkivat kuvia joskus rajustikin. Voit myös kiinnittää kuvan vain osittain, niin että esim. eläimen pää tai korvat ovat irti taustasta. Kiinnitä irrallaan oleva käteen otettavaan esine nauhalla (max. 20 cm) ja lisää vielä tarra, jotta nauhassa oleva asia ei roiku ulkona kansien välistä.

Tee kansisivun teksti valmiiksi ennen sivun ompelua ja pahvin pujotusta. Kirjan ja tekijän nimet ovat

tärkeämpiä kuin kosketeltava kansikuva.

Ompele sidontavara, kun olet pujottanut pahvit sivujen väliin. Nyt kankainen koskettelukirja on sidontaa lukuun ottamatta valmis.

Jos kuvassa on irrotettavia elementtejä, ne kannattaa kiinnittää nauhalla. Kuvan tonttutyttö on lisäksi kiinnitetty tarralla sivun pohjakankaaseen, jotta se pysyy kirjan sisällä silloin, kun kirjaa ei lueta.

Nauhan enimmäispituus on 20 cm kuristumisvaaran vuoksi! Sopivaa kiinnityskohtaa kokeilemalla sen pituisen nauhan pitäisi riittää, vaikka kiinnitettyä esinettä tms. olisi tarkoitus kuljettaa sivulta toiselle.

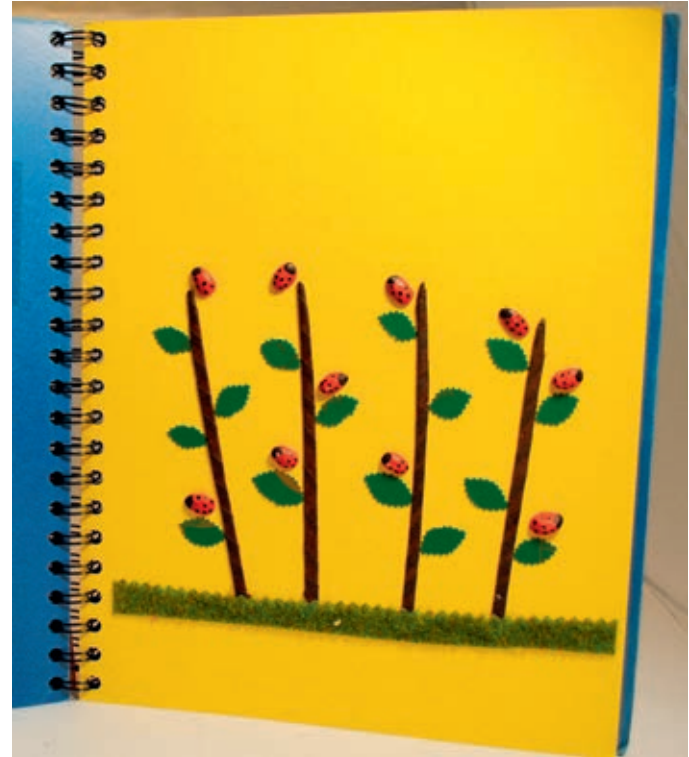

Kartonkipohjaiset kollaasikirjat

Koskettelukirjan materiaalina voi käyttää myös kartonkia. Uniikkikuvitetut kartonkikirjat sopivat parhaiten esikouluikäisille ja sitä vanhemmille lapsille, koska kartongille liimatut kuvat ovat litteämpiä ja vaikeampia hahmottaa kuin kangaskirjojen kuvat. Niihinkin voidaan silti jättää jotain sormien väliin otettavaa. Esimerkiksi eläinten korvat ja häntä voidaan kiinnittää vain juuresta ja jättää toinen pää irralleen, kaulaliinan päät voi jättää solmittaviksi tai oven avattavaksi. Pussinsulkijan avulla saadaan vaikkapa kellon osoittimet liikkuviksi. Monista esineistä, kuten esimerkiksi tuulimyllystä, voidaan valmistaa toimiva, litteähkö pienoismalli.

Kartonkikirjojenkin kuviin kannattaa kiinnittää kaikki mahdollinen ompelemalla ja liimata valmiit kuvat vasten sitten alustalle.

Kartonkikirjaan sopii parhaiten kierreselkäinen sidonta. Kierresidonta tehdään Celiassa, jos kirja tulee Celian kokoelmiin. Jätä vähintään 2 cm:n tyhjä tila kuvavun vasempaan reunaan kierresidontaa varten!

Valmiin kollaasikirjan kuvasivu. Kollaasikirjoihin sopii parhaiten kierreselkäinen sidonta. Se voidaan tehdä myös Celiassa.

Oppaan kuvitus (kirjan nimi / tekijä)

- s. 4 Loruja taaperoilille / Lynette Rudman
 - s. 5 Vastakohtia / Anneli Salo
 - s. 6 Lassen koulumatka / Heidi Erjomaa
 - s. 8 Pieni ankanpoikanen / Kaija Jansson & Päivikki Kokkonen
 - s. 9 Celian mallikirjasta
 - s. 10 Rukkanen / Malmin Martat
 - s. 11 Maijan joulu / Seija Räikkä
 - s. 12 Celian mallikuva
 - s. 13 Onkiretki / Anneli Salo
 - s. 13 Joulu / Marjatta Tuura
 - s. 14 Celian mallikirjasta
 - s. 15 Joulun odotus / Seija Räikkä
 - s. 16 Celian mallikuva
 - s. 17 Celian mallikuva
 - s. 18 Tiina tonttutyttö / Marjatta Tuura
 - s. 19 Ursula rannalla / Liisa Hietaketo-Vieno & Anneli Salo
- Kannen kuva:** Lek och sjung med Hoppe hare / Elin Lindroos

MUISTILISTA TEKIJÄLLE

- Tekstin pituus ja kuvien vaikeus samaa tasoa
- Värikontrastit hyvät
- Materiaalikontrastit hyvät
- Materiaalit kestäviä ja myrkyttömiä
- Nauhakiinnitys, jos mukana on irrotettavia osia
- Paksut kuvat eri kohtiin eri sivuilla
- Kangaskirjaan max. 10 kuvasivua

03/2019

Celia
PL 20
00030 IIRIS
palvelut@celia.fi
tjanster@celia.fi

www.celia.fi